

851.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 24 października 1934 r.

**o niektórych przestępstwach przeciwko bezpieczeń-
stwu Państwa.**

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

C Z Ę Ś Ć I.**PRZEPISY MATERJALNE.****R o z d z i a ł I.****Przepisy ogólne.**

Art. 1. Do zbrodni i występków oraz kar i środka zabezpieczającego, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem, stosuje się przepisy części ogólnej kodeksu karnego, jeżeli przepisy dalsze nie stanowią inaczej.

Art. 2. Działanie nie jest bezprawne wtedy tylko, gdy podjęto je za zezwoleniem udzielonem:

- a) przez Ministra Spraw Wojskowych lub upoważnione przez niego organa państwowe — w związku z wykonywaniem zadań ochrony bezpieczeństwa Państwa Polskiego;
- b) przez właściwą władzę naczelną lub upoważnione przez nią organa podległe — w związku z wykonywaniem innych zadań państwowych.

Art. 3. Sąd może, obok kary więzienia, wymierzyć przy skazaniu za występki popełnione umyślnie — grzywnę do 100.000 złotych, za zbrodnie zaś — do wysokości nieograniczonej.

Art. 4. § 1. W razie skazania na karę śmierci lub na karę ponad rok więzienia za przestępstwo po-

pełnione umyślnie, sąd orzeka utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych, a jeżeli zachodzi nadużycie zawodu lub niezdolność do wykonywania zawodu, określone w art. 48 § 1 lit. a) lub b) kodeksu karnego — nadto utratę prawa wykonywania zawodu.

§ 2. Jeżeli skazany otrzymał zapłatę za popełnienie przestępstwa, sąd orzeka, jako karę dodatkową, przepadek zapłaty lub jej równowartości.

Art. 5. § 1. W razie skazania za przestępstwo popełnione umyślnie na karę ponad rok więzienia, sąd zarządza, jako środek zabezpieczający, rozciągnięcie nad skazanym dozoru policyjnego na czas od roku do lat 5.

§ 2. Rozciągnięcie dozoru policyjnego pociąga za sobą skutki następujące: a) powiatowa władza administracji ogólnej może oddanemu pod dozór policyjny zabronić pobytu w pewnych okręgach lub miejscowościach, albo też wyznaczyć mu miejsce pobytu z tym skutkiem, że wydalenie się z wyznaczonej miejscowości dopuszczalne jest tylko za jej zezwoleniem; b) oddany pod dozór policyjny obowiązany jest zawiadomić powiatową władzę administracji ogólnej w ciągu 6 godzin o zmianie mieszkania lub miejsca pobytu; c) przesyłki pocztowe, wysyłane przez oddanego pod dozór policyjny lub do niego nadchodzące, mogą być przeglądane przez powiatową władzę administracji ogólnej; d) powiatowa władza administracji ogólnej może nakazać oddanemu pod dozór policyjny, aby w terminach oznaczonych zgłaszał się do niej lub do określonej jednostki policyjnej i składał wyjaśnienia co do swych zajęć, trybu życia i środków utrzymania; e) powiatowa władza administracji ogólnej może celem stwierdzenia prawdziwości zeznań oddanego pod dozór wkroczyć o każdej porze do jego mieszkania.

Art. 6. § 1. W przypadkach, określonych w art. 24 § 2 i 29 § 2 kodeksu karnego, sąd nie może zastosować nadzwyczajnego złagodzenia kary, ani uwolnienia od kary.

§ 2. Przepisów o warunkowym zawieszeniu wykonania kary nie stosuje się w sprawach o przestępstwa popełnione umyślnie.

Art. 7. Powiatowa władza administracji ogólnej może wydalic z granic Państwa cudzoziemca, skazanego za przestępstwo, określone w rozporządzeniu niniejszem.

Art. 8. Państwo sprzymierzone pozostaje w czasie wojny pod ochroną przepisów rozporządzenia niniejszego narówni z Państwem Polskiem.

Art. 9. § 1. Tajemnicę państwową stanowią wiadomości, dokumenty lub inne przedmioty, które z powodu ich treści lub jakości należy ze względu na dobro Państwa Polskiego zachować w tajemnicy przed rządem państwa obcego, choćby nawet zarządzenia, normujące czynności służbowe, nie uznawały ich za tajne, albo choćby zachowanie ich w tajemnicy przed pewnem gronem osób było niemożliwe.

§ 2. Informację wojskową stanowią wiadomości, dokumenty lub inne przedmioty, które, nie będąc tajemnicą państwową, dotyczą jednak wojskowej obrony Państwa lub jego sił zbrojnych.

§ 3. Przez rząd państwa obcego rozumieć należy także osoby, działające w interesie tego rządu.

R o z d z i a ł II.

Przepisy szczególne.

Art. 10. § 1. Kto ujawnia innej osobie tajemnicę państwową,

podlega karze więzienia do lat 5.

§ 2. Jeżeli ujawniona tajemnica państwowa dotyczy wojskowej obrony Państwa lub jego sił zbrojnych,

sprawca podlega karze więzienia do lat 10.

§ 3. Jeżeli sprawca ujawnia tajemnicę państwową rządowi obcego państwa, albo działa w celu narażenia na niebezpieczeństwo wojskowej obrony Państwa lub jego sił zbrojnych,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 5.

§ 4. Jeżeli czyn, określony w § 3, spowodował wielką szkodę dla bezpieczeństwa Państwa, albo popełniony został w czasie wojny,

sprawca podlega karze więzienia dożywotniego lub karze śmierci.

§ 5. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze więzienia do lat 2 lub aresztu do lat 2.

Art. 11. Kto, mając sobie powierzona z tytułu swego stanowiska tajemnicę państwową, dopuszcza przez niedbalstwo do jej ujawnienia, albo do zniszczenia lub zagubienia przedmiotów, zawierających taką tajemnicę,

podlega karze więzienia do lat 2 lub aresztu do lat 2.

Art. 12. § 1. Kto udziela rządowi obcego państwa informacji wojskowej,

podlega karze więzienia do lat 10.

§ 2. Jeżeli sprawca popełnił czyn, określony w § 1, w czasie wojny,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 5.

§ 3. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze więzienia do lat 2 lub aresztu do lat 2.

Art. 13. § 1. Kto udziela rządowi obcego państwa wiadomości, dokumentów lub innych przedmiotów, w szczególności z zakresu stosunków politycznych, dyplomatycznych lub gospodarczych Państwa Polskiego, które mogą być użyteczne temu państwu na wypadek wojny z Państwem Polskiem albo w nieprzyjaznych dla Państwa Polskiego działaniach lub zamierzeniach,

podlega karze więzienia do lat 5.

§ 2. Jeżeli sprawca popełnił czyn, określony w § 1, w czasie wojny,

podlega karze więzienia do lat 10.

Art. 14. § 1. Kto czyni przygotowania do popełnienia przestępstwa, określonego w art. 10, 12 lub 13,

podlega karze więzienia do lat 5.

§ 2. Jeżeli sprawca miał na celu ujawnienie tajemnicy państwowej rządowi obcego państwa, albo

działał w celu narażenia na niebezpieczeństwo woj- skowej obrony Państwa lub jego sił zbrojnych, albo też popełnił czyn, określony w § 1, podczas wojny,

podlega karze więzienia do lat 10.

§ 3. Nie podlega karze, kto wzięwszy udział w przygotowaniu, doniesie o niem władzy, powołanej do ścigania przestępstw, zanim władza dowiedzia- ła się o przygotowaniu i zanim wynikły jakiegokolwiek ujemne skutki dla Państwa. Z bezkarności nie kor- zysta, kto doprowadził do podjęcia czynności przy- gotowawczych.

Art. 15. § 1. Kto gromadzi wiadomości, doku- menty lub inne przedmioty, stanowiące tajemnicę państwową, albo też stara się je uzyskać lub z nimi zapoznać,

podlega karze więzienia do lat 3.

§ 2. Jeżeli sprawca popełnił czyn, określony w § 1, w czasie wojny,

podlega karze więzienia do lat 5.

Art. 16. § 1. Kto porozumiewa się z inną oso- bą w celu popełnienia przestępstwa, określonego w art. 10, 12 lub 13,

podlega karze więzienia do lat 5.

§ 2. Jeżeli sprawca popełnił czyn, określony w § 1, w czasie wojny,

podlega karze więzienia do lat 10.

§ 3. Nie podlega karze, kto wzięwszy udział w porozumieniu, doniesie o niem władzy, powołanej do ścigania przestępstw, zanim władza dowiedziała się o porozumieniu i zanim wynikły jakiegokolwiek ujemne skutki dla Państwa. Z bezkarności nie korzy- sta, kto doprowadził do powstania takiego porozu- mienia.

Art. 17. § 1. Kto udziela pomocy w działa- ności wywiadowczej osobie, działającej w interesie rządu obcego państwa,

podlega, jeżeli czyn nie stanowi pomocy do przestępstwa zagrożonego karą cięższą, karze wię- zienia do lat 5.

§ 2. Jeżeli sprawca popełnił czyn, określony w § 1, w czasie wojny,

podlega karze więzienia do lat 10.

Art. 18. § 1. Kto publicznie rozpowszechnia informację wojskową, której rozpowszechnianie mo- że zagrażać interesom Państwa, albo co do której wydany został zakaz rozpowszechniania,

podlega karze aresztu do lat 2 i grzywny, albo jednej z tych kar.

§ 2. Jeżeli sprawca popełnił czyn, określony w § 1, w czasie wojny lub mobilizacji,

podlega karze aresztu do lat 3 i grzywny.

§ 3. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze aresztu do 6 miesięcy lub grzywny.

Art. 19. § 1. Kto w celu ujawnienia innej oso- bie lub udzielenia rządowi państwa obcego pod- rabia albo przerabia dokumenty lub inne przed- mioty, które w razie autentyczności stanowiłyby ta- jemnicę państwową lub informację wojskową, albo takie podrobione lub przerobione dokumenty lub inne przedmioty uzyskuje,

podlega karze więzienia do lat 5.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto ujawnia innej osobie podrobione lub przerobione dokumenty

lub inne przedmioty, określone w § 1, albo udziela ich rządowi państwa obcego.

Art. 20. § 1. Kto wprowadza władzę polską w błąd przez udzielenie jej fałszywych wiadomości, albo dostarczenie podrobionych lub przerobionych dokumentów lub innych przedmiotów, mających zna- czenie dla bezpieczeństwa Państwa Polskiego,

podlega karze więzienia do lat 5.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto, oddając usługi wywiadowcze władzy polskiej, wprowadza ją w błąd przez zatajenie przed nią okoliczności istotnej w działalności swej w stosunku do rządu państwa obcego.

Art. 21. § 1. Kto, otrzymawszy w chwili, gdy można szkodzić zapobiec, wiarogodną wiadomość o zamierzonym przestępstwie, określonym w art. 10, 12, 13, 14, 16, 17, 19 lub 20, zaniecha zawiadomienia o tem władzy, powołanej do ścigania przestępstw,

podlega karze więzienia do lat 3.

§ 2. Nie podlega karze, kto zaniecha zawi- adomienia z obawy przed odpowiedzialnością karną, grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu. To samo dotyczy duchownego, któremu wiadomość powierzo- na została w związku z wykonywaniem czynności duszpasterskich.

Art. 22. Kto rozpowszechnia wiadomości o po- stępowaniu karnem, choćby już ukończonym, w spra- wie o zbrodnię lub występki, określone w rozpo- rządzeniu niniejszem,

podlega karze więzienia do roku lub aresztu do roku.

Art. 23. Kto:

- a) przedostaje się do budowli lub urządzeń wojskowych, do których wstęp jest wzbro- niony;
- b) wykracza przeciwko zarządzeniom władzy, mającym na celu zapobieżenie ujawnieniu lub rozpowszechnieniu tajemnic państwo- wych lub informacji wojskowych;
- c) wykracza przeciwko przepisom o meldowa- niu osób w obszarze warownym lub w rejo- nie umocnionym;
- d) wykracza przeciwko ograniczeniom lub zo- bowiązaniom, wynikającym z art. 5 § 2, podlega karze aresztu do 3 miesięcy i grzywny do 3.000 złotych, albo jednej z tych kar.

CZĘŚĆ II.

PRZEPISY PROCESOWE.

Art. 24. Postępowanie w sprawach o zbrodnię i występki, określone w rozporządzeniu niniejszem, odbywa się według przepisów kodeksu postępowania karnego, jeżeli przepisy dalsze nie stanowią inaczej.

Art. 25. Sprawy o zbrodnię i występki, okre- ślone w rozporządzeniu niniejszem, nie podlegają roz- poznaniu łącznie ze sprawami o inne przestępstwa.

Art. 26. Uwierzytelnione odpisy z akt sprawy można otrzymywać tylko za zezwoleniem Naczelne- go Prokuratora.

Art. 27. Wybór obrońcy podlega zatwierdzeniu przez prezesa sądu, o czym należy uprzedzić oskarżonego przy doręczeniu aktu oskarżenia. Odмова zatwierdzenia wyboru nie wymaga uzasadnienia.

Art. 28. § 1. Czynności oskarżyciela publicznego spełnia prokurator sądu apelacyjnego.

§ 2. Prokurator może już w toku dochodzenia żądać zabezpieczenia grożącej oskarżonemu grzywny przez zajęcie całego majątku, jaki oskarżony posiada i jaki mu później przypadnie. W przedmiocie zabezpieczenia rozstrzyga na posiedzeniu niejawnym sąd apelacyjny, do którego właściwości sprawa należy. Na postanowienie w tym przedmiocie służy zażalenie.

Art. 29. § 1. Śledztwo prowadzi sędzia, którego, na wniosek prokuratora, prezes sądu apelacyjnego wyznacza dla danej sprawy bądź z pośród sędziów śledczych, czynnych w okręgu danego sądu apelacyjnego, bądź z pośród sędziów śledczych do spraw wyjątkowego znaczenia, czynnych w danym sądzie apelacyjnym.

§ 2. Na postanowienie sędziego śledczego o wszczęciu śledztwa nie służy zażalenie.

§ 3. Zażalenia na postanowienia i czynności sędziego śledczego rozstrzyga sąd apelacyjny.

Art. 30. § 1. Sprawy o zbrodnie i występki, określone w rozporządzeniu niniejszym, należą w pierwszej instancji do właściwości sądu apelacyjnego.

§ 2. Sąd apelacyjny orzeka w składzie trzech sędziów według przepisów o postępowaniu przed sądem okręgowym.

§ 3. Przeciwno aktowi oskarżenia nie służy prawo wniesienia sprzeciwu.

§ 4. Oskarżony obowiązany jest zawsze stać się do sądu osobiście.

§ 5. Przerwa rozprawy może trwać najwyżej ćmi trzydzieści.

§ 6. Oskarżony obowiązany jest złożyć doręczony mu odpis aktu oskarżenia do akt sprawy najpóźniej przed udaniem się sądu na naradę. O niewykonaniu tego obowiązku czyni się wzmiankę w protokóle rozprawy.

§ 7. Sąd może zarządzić ogłoszenie wyroku przy drzwiach zamkniętych, jeżeli uzna to celem ścisłego zachowania tajemnicy za niezbędne ze względu na bezpieczeństwo Państwa.

§ 8. Orzeczenie co do rozciągnięcia nad przestępcą dozoru policyjnego sąd umieszcza w wyroku.

§ 9. Poza przypadkami określonymi w art. 466 kodeksu postępowania karnego, zażalenie służy nadto na postanowienie sądu apelacyjnego o umorzeniu sprawy z powodów, wymienionych w art. 287 lit. a) — c) kodeksu postępowania karnego.

Art. 31. Oskarżony lub jego obrońca obowiązany jest złożyć doręczony mu odpis wyroku z uzasadnieniem do akt sprawy najpóźniej przed uprawomocnieniem się wyroku sądu apelacyjnego, a gdy złożył kasację — najpóźniej przed udaniem się Sądu Najwyższego na naradę. O niewykonaniu tego obowiązku czyni się wzmiankę w osobnym protokóle, albo gdy odbywa się rozprawa kasacyjna — w protokóle z tej rozprawy.

Art. 32. § 1. Od wyroku sądu apelacyjnego strony mogą zakładać kasacje do Sądu Najwyższego.

§ 2. Sąd Najwyższy rozpoznaje kasację od wyroku skazującego na karę śmierci najpóźniej w ciągu miesiąca od chwili wypłynięcia akt sprawy do tego sądu.

§ 3. Przepis art. 30 § 7 stosuje się w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Art. 33. § 1. Sprawy o wykroczenia, określone w art. 23 rozporządzenia niniejszego, należą do właściwości władz administracyjnych.

§ 2. Sprawy te należą jednak do właściwości sądów wojskowych, jeżeli wykroczenie popełniła osoba podlegająca sądownictwu wojskowemu.

C Z Ę Ś Ć III.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KONCOWE.

Art. 34. § 1. Sprawy, w których akt oskarżenia wpłynął do sądu przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, toczą się do końca według przepisów dotychczasowych.

§ 2. Sprawy, które toczyły się w postępowaniu doraźnym przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. o całkowitem uchyleniu postępowania doraźnego (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 852), podlegają rozpoznaniu według przepisów części II rozporządzenia niniejszego.

§ 3. Postępowanie wznowione w sprawie, rozpoznanej według przepisów dotychczasowych, toczy się według przepisów rozporządzenia niniejszego.

Art. 35. Art. 31 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 marca 1928 r. o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 315) w brzmieniu nadanem mu przez art. 24 pkt. 2 przepisów wprowadzających kodeks karny i prawo o wykroczeniach z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 573) otrzymuje brzmienie następujące:

„b) w art. 10 §§ 1 — 4, art. 12 §§ 1 — 2, art. 13, art. 14 § 2 i art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o niektórych przestępstwach przeciwko bezpieczeństwu Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 851)“.

Art. 36. Do wykonania postanowienia sądu, wydanego na podstawie art. 28 § 2 rozporządzenia niniejszego, stosuje się odpowiednio przepisy art. VII § 1 pkt. 1), 3) i 4) przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 93, poz. 804).

Art. 37. § 1. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc przepisy, dotyczące przedmiotów unormowanych w rozporządzeniu niniejszym.

§ 2. W szczególności traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z 16 lutego 1928 r. o karach za szpiegostwo i niektóre inne przestępstwa przeciw Państwu (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 160).

§ 3. Jeżeli przepisy dotychczasowe powołują przepisy karne uchylonego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o karach

za szpiegostwo i niektóre inne przestępstwa przeciw Państwu (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 160) lub odsyłają ogólnie do tego rozporządzenia, — należy stosować odpowiednio rozporządzenie niniejsze.

Art. 38. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości oraz innym ministrom, każdemu stosownie do jego zakresu działania.

Art. 39. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Spraw Wewnętrznych:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorek*

Minister Poczty i Telegrafów: *E. Kaliński*
